

Svar på Folketingets Retsudvalgs spørgsmål 605 ad REU alm. del af 17. marts 2009

Spørgsmål 605:

”Vil ministeren redegøre for forskellene på de forskellige skandinaviske landes brug af og holdninger til EU’s terrorlister og vil ministeren redegøre for, hvorfor Danmark adskiller sig fra andre skandinaviske lande, såfremt dette er tilfældet? Giver redegørelsen anledning til konkrete initiativer? ”

Svar:

Med henblik på gennemførelse af FN’s sikkerhedsrådsresolution 1373 vedtog Rådet i 2001 fælles holdning 2001/931/FUSP samt forordning nr. 2580/2001, der tilsammen udgør hjemmelsgrundlaget for Rådets etablering af EU’s terrorlister. Alle EU-lande, herunder de skandinaviske, er forpligtet til at iværksætte de pålagte restriktioner over for de pågældende personer og enheder, som er opført på terrorlisterne. Norge, der som bekendt ikke er EU-medlem, har siden 2006 valgt at undlade at tilslutte sig EU’s terrorliste-system.

Reglerne om EU’s terrorlister er opbygget således, at personer, grupper og enheder kan opføres på listen efter forslag fra EU’s medlemsstater eller tredjelande. Til brug for behandling af forslag om opførelse på og fjernelse fra listen og forberedelse af Rådets regelmæssige opdatering af denne, har man nedsat en arbejdsgruppe (Gruppen vedr. Gennemførelsen af Fælles Holdning 2001/931/FUSP), hvor alle EU’s medlemslande deltager. Denne arbejdsgruppe behandler og evaluerer oplysningerne med henblik på at opføre personer, grupper og enheder på listen eller fjerne dem fra denne og vurdere, om oplysningerne opfylder kriterierne i Fælles Holdning 2001/931/FUSP. Derefter fremsætter arbejdsgruppen henstilling om, at opførelse på og fjernelse fra listen afspejles i de nødvendige retsakter, der derpå vedtages af Rådet og offentliggøres i EU-Tidende.

Fastsættelse af straffebestemmelser er i henhold til EU-retten national kompetence. Det følger derfor udtrykkeligt af forordning 2581/2001, at hvert enkelt EU-land fastsætter, hvilke strafferetlige sanktioner der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af denne. Dog skal sanktionerne være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Også den konkrete retshåndhævelse og strafudmåling hører under det enkelte medlemslands myndigheder og sker under iagttagelse af landets egen nationale ret. På denne baggrund kan der selvsagt afhængig af den konkrete sags omstændigheder forekomme variationer medlemslandene imellem i relation til spørgsmål om retshåndhævelse og strafudmåling, herunder mellem de skandinaviske EU-lande.